

2026/1021

11.5.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/1021

af 29. april 2026

om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 83, stk. 1 og 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Korruption udgør fortsat et betydeligt problem på EU-plan og truer stabiliteten og sikkerheden i samfundene, herunder ved at fremme organiseret og anden grov kriminalitet. Korruption undergraver de demokratiske institutioner og de universelle værdier, som Unionen bygger på, navnlig retsstatsprincippet, demokrati, ligestilling og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Den bringer udviklingen, velstanden samt bæredygtigheden og inklusiviteten i vores økonomier i fare. Bekæmpelse af korruption er afgørende for at styrke kvaliteten af demokratiet og for at gennemføre retsstatsprincippet fuldt ud. For effektivt at forebygge og bekæmpe korruption er der behov for en omfattende og tværfaglig tilgang. Formålet med dette direktiv er at bekæmpe korruption ved hjælp af strafferetten og dermed muliggøre et bedre grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.
- (2) I Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA ⁽⁴⁾ fastsættes der krav om at gøre korruption i den private sektor strafbar. Den konvention, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁵⁾ («konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater»), vedrører visse former for korruption, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne generelt. Disse instrumenter er imidlertid ikke tilstrækkeligt omfattende, og den gældende kriminalisering af korruption varierer fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket er til hinder for en sammenhængende og effektiv reaktion i hele Unionen. Der er også opstået forskelle i retshåndhævelsen og hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater. Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i disse instrumenter. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør begge instrumenter af klarhedshensyn erstattes i deres helhed for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT C, C/2024/886, 6.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/886/oj>.

⁽²⁾ EUT C, C/2024/1048, 9.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1048/oj>.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.4.2026.

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2003/568/oj).

⁽⁵⁾ Konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2).

- (3) Den eksisterende retlige ramme bør ajourføres og styrkes for at fremme en effektiv bekæmpelse af korruption i hele Unionen. Formålet med dette direktiv er at gøre lovovertrædelser i form af korruption strafbare, når de begås forsætligt. Forsæt og viden kan udledes af objektive og faktuelle omstændigheder. Da der i dette direktiv fastsættes minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde strengere regler vedrørende lovovertrædelser i form af korruption. Dette direktiv bygger på den eksisterende retlige ramme og bør ikke fortolkes som havende til hensigt at svække gældende nationale regler om bekæmpelse af korruption.
- (4) Korruption er et tværnationalt fænomen, der påvirker alle samfund og økonomier. Når der vedtages foranstaltninger på nationalt plan eller EU-plan, bør denne internationale dimension anerkendes. I forbindelse med Unionens indsats bør der derfor tages hensyn til arbejdet i Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og De Forenede Nationers Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC).
- (5) Forskellige former for korruption nødvendiggør en koordineret og harmoniseret tilgang blandt medlemsstaterne til at tackle de bagvedliggende årsager og konsekvenserne effektivt. For effektivt at bekæmpe korruption er der behov for både forebyggende og repressive mekanismer. Medlemsstaterne tilskyndes til at træffe en lang række forebyggende, lovgivningsmæssige og samarbejdsbaserede foranstaltninger som led i bekæmpelsen af korruption. Korruption er først og fremmest en forbrydelse, og specifikke lovovertrædelser i form af korruption og korruptionsrelaterede lovovertrædelser er defineret i national og international ret, men manglende integritet, ukendte interessekonflikter eller grove overtrædelser af integritetsregler kan føre til lovovertrædelser i form af korruption, hvis der ikke gøres noget for at afhjælpe dette. Forebyggelse af korruption mindsker behovet for strafferetlig forfølgelse og har mere generelle fordele med hensyn til at fremme offentlighedens tillid og sikre offentlige embedsmænds korrekte adfærd. Effektive tilgange til bekæmpelse af korruption i alle medlemsstater bør bygge på foranstaltninger til at skabe større gennemsigtighed og integritet, herunder ved at regulere på områder som interessekonflikter, lobbyvirksomhed og svingdørsproblematikker. Offentlige organer bør stræbe efter de højeste standarder for integritet, gennemsigtighed og uafhængighed af utilbørlig påvirkning som en vigtig del af bekæmpelsen af korruption mere bredt. En offentlig forvaltning, hvis ansatte besidder et højt niveau af færdigheder og integritet, er en grundlæggende forudsætning for effektive, gennemsigtige og handlekraftige medlemsstater, der sigter mod effektivt at udrydde korruption. Øget gennemsigtighed, effektivitet og anvendelse af objektive kriterier i forbindelse med ansættelse og forfremmelse af offentlige embedsmænd kan bidrage til at opnå et sådant personale. Da den private sektor også spiller en central rolle i forebyggelsen og afsløringen af korruption, kan medlemsstaterne tilskynde til udvikling og gennemførelse af solide og effektive overholdelsesmekanismer i private virksomheder. For at sikre en fælles tilgang til effektiviteten af sådanne overholdelsesmekanismer, som kunne omfatte kortlægning af risici, en adfærdskodeks, tredjepartsevaluering samt intern kontrol og revision, kan medlemsstaterne samarbejde om at udarbejde fælles retningslinjer.
- (6) Skønt dette direktiv fuldt ud overholder alle relevante bestemmelser i nationale forfatninger og forfatningsmæssige principper og national lovgivning, understreges det, at uberettiget beskyttelse af enkeltpersoner – navnlig dem, der bestrider et offentligt hverv – mod at blive stillet til ansvar for lovovertrædelser i form af korruption kan undergrave offentlighedens tillid på en måde, der er uforenelig med målene i dette direktiv.
- (7) Uden at det berører deres institutionelle og administrative autonomi, bør medlemsstaterne have organer eller organisatoriske enheder, der har til opgave at forebygge og bekæmpe korruption. Medlemsstaterne er ikke i henhold til dette direktiv forpligtet til at oprette nye organer eller organisatoriske enheder såsom specialretter eller -domstole og kan beslutte at tildele både forebyggende og repressive funktioner samt opgaver, der vedrører andre strafbare handlinger såsom organiseret kriminalitet, til samme organ eller organisatoriske enhed. I overensstemmelse med princippet om medlemsstaternes autonomi behøver sådanne organer eller enheder ikke nødvendigvis at være centrale organer eller organisatoriske enheder. Med fuld respekt for medlemsstaternes institutionelle og administrative autonomi bør sådanne korruptionsbekæmpende organer, når de har beføjelse til at træffe afgørelser om sager, som de får kendskab til, eller som de har påvist, eller til at komme med anbefalinger, som de anser for nødvendige, fungere uden utilbørlig indblanding eller utilbørlig påvirkning fra andre og dermed være beskyttet mod utilbørlig indgriben eller pres udefra. For at sikre, at sådanne organer eller organisatoriske enheder fungerer effektivt, bør medlemsstaterne sikre, at de ressourcer og beføjelser, der er tildelt sådanne organer eller organisatoriske enheder, står i et rimeligt forhold til den korrekte forvaltning af deres opgaver og giver dem mulighed for at opnå specialiseret viden om forebyggelse og bekæmpelse af korruption.
- (8) For at øge borgernes bevidsthed om omfanget af, kendetegnene ved og virkningerne af korruption bør det være muligt at træffe forskellige foranstaltninger, herunder i samarbejde med relevante interessenter såsom civilsamfundet, den akademiske verden og medierne. Sådanne foranstaltninger kunne f.eks. omfatte særlige informationskilder, samlinger af publikationer og relevante retsregler samt oplysningskampagner og seminarer, der er åbne for offentligheden og på et tilgængeligt sprog.

- (9) Unionen er part i De Forenede Nationers konvention mod korruption, som er det mest omfattende internationale retlige instrument til bekæmpelse af korruption, og som kombinerer foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Ifølge konventionen er parterne i konventionen forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger for at fastslå, at der er begået strafbare handlinger vedrørende bestikkelse, misbrug af midler og hvidvask af penge, og overveje at træffe lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger for at gøre yderligere handlinger strafbare såsom misbrug af stilling, handel med indflydelse og uretmæssig berigelse. I overensstemmelse med forpligtelserne i den politiske erklæring, der blev vedtaget på De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige samling i 2021 om bekæmpelse af korruption med titlen »Our common commitment to effectively addressing challenges and implementing measures to prevent and combat corruption and strengthen international cooperation« (Vores fælles tilsagn om effektivt at tackle udfordringer og gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption og styrkelse af det internationale samarbejde), bør Unionen så vidt muligt gå videre end minimumskraverne i De Forenede Nationers konvention mod korruption og træffe yderligere foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Dette direktiv bygger på observationer og bedste praksis fra mekanismen til gennemgang af gennemførelsen af De Forenede Nationers konvention mod korruption.
- (10) Under hensyntagen til udviklingen i farerne for korruption, Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser efter folkeretten og udviklingen af nationale retlige rammer bør der ske en yderligere tilnærmelse af definitionen af lovovertrædelser i form af korruption på tværs af alle medlemsstaterne, så den dækker korrupt adfærd mere bredt.
- (11) For at undgå straffrihed for lovovertrædelser i form af korruption i den offentlige sektor bør anvendelsesområdet for dette direktiv være klart defineret. For det første bør begrebet offentlig embedsmand også omfatte personer, der arbejder i internationale organisationer, herunder i EU-institutionerne, -agenturerne og -organerne og ved de internationale domstole. For det andet bør begrebet offentlig embedsmand, eftersom mange enheder eller personer udfører offentlige funktioner uden at bestride et formelt hverv, omfatte alle relevante embedsmænd, som, uanset om de er udnævnt, valgt eller ansat på grundlag af en kontrakt, bestrider et formelt administrativt eller judicielt hverv, samt alle personer, der leverer en offentlig tjenesteydelse, og som har en offentlig myndigheds beføjelser eller er underlagt offentlige myndigheders kontrol eller tilsyn i forbindelse med udførelsen af en sådan offentlig funktion, selv om de ikke bestrider et formelt hverv. Med henblik på dette direktiv bør definitionen af offentlig embedsmand også omfatte personer, der udfører offentlige funktioner i statsejede og statskontrollerede virksomheder samt i kapitalforvaltningsfonde og privatejede virksomheder, der udfører offentlige funktioner, og hos de juridiske personer, der oprettes eller opretholdes af dem. Enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, bør med henblik på dette direktiv sidestilles med en national embedsmand i overensstemmelse med national ret.
- (12) Ved højtstående embedsmænd bør forstås personer, som udfører centrale udøvende, administrative, lovgivende eller judicielle funktioner. Sådanne funktioner kan omfatte aktiv deltagelse i udvikling eller udøvelse af statslige funktioner, fastlæggelse og gennemførelse af politikker, håndhævelse af lovgivning, forelæggelse af forslag til eller gennemførelse af lovgivning, vedtagelse og gennemførelse af vedtægter eller normative dekretter, beslutningstagning vedrørende offentlige udgifter og beslutningstagning vedrørende udnævnelse af enkeltpersoner til centrale udøvende, administrative, lovgivende eller judicielle funktioner samt afgørelse af retssager. Højtstående embedsmænd kan omfatte nationale embedsmænd såsom ledere af central- og regionalregeringer, medlemmer af central- og regionalregeringer, viceministre, statssekretærer, centrale politiske rådgivere, ledere og medlemmer af en ministers private kontor eller kabinet, når et sådant er blevet oprettet, samt medlemmer af parlamentskamre, medlemmer af forfatningsdomstole og højesteretter, rigsadvokaten og medlemmer af overordnede revisionsorganer samt medlemmer af Europa-Kommissionens kommissærkollegium og af Europa-Parlamentet.
- (13) Det er nødvendigt at styrke de retlige rammer for bekæmpelse af bestikkelse og sikre, at de retshåndhævende og retsforfølgende myndigheder er udstyret med redskaber, der er effektive og forholdsmæssige. I forbindelse med bestikkelse af offentlige embedsmænd kan der sondres mellem to former for bestikkelse. Der er tale om aktiv bestikkelse i den offentlige sektor, når en person lover, tilbyder eller yder en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art med henblik på at påvirke en offentlig embedsmand. Der er tale om passiv bestikkelse i den offentlige sektor, når en offentlig embedsmand anmoder om eller modtager en sådan utilbørlig fordel eller accepterer tilbud eller løfte herom mod at handle eller undlade at handle på en bestemt måde. Fordelene kan være materielle eller immaterielle og økonomiske eller ikkeøkonomiske. En fordel anses ikke for at være utilbørlig, hvis den f.eks. er tilladt ved lov eller administrative bestemmelser, eller i tilfælde af gaver under bagatelgrænsen eller gaver af meget lav værdi. Dette direktiv bør også fastsætte minimumsregler for bestikkelse og andre former for korruption i den private sektor, hvor de umiddelbare ofre omfatter virksomheder, der rammes på urimelig vis, og hvor den frie konkurrence kan mindskes af hver enkelt bestikkelse. Lovovertrædelser i form af bestikkelse i den offentlige sektor bygger på lovovertrædelserne i form af passiv og aktiv bestikkelse som defineret i artikel 2 og 3 i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og bør ikke fortolkes eller anvendes på en måde, der er mere lempelig end de pågældende bestemmelser i konventionen.

- (14) Adfærd hos direktører eller medarbejdere i enheder i den private sektor, som er en tilsidesættelse af deres erhvervsmæssige forpligtelser, som led i økonomiske eller finansielle aktiviteter eller erhvervsaktiviteter kan være skadelig for interesserne i en virksomhed i den private sektor og kan også forvride konkurrencen i forbindelse med køb af varer eller kommercielle tjenesteydelser til skade for både potentielle konkurrenter og offentligheden. Kriminaliseringen af bestikkelse i den private sektor sigter mod at afskrække fra begge former for skade. Det bør bidrage til at forhindre tredjeparter i at gribe ind i en fair forretningsførelse ved at love, tilbyde eller yde enhver utilbørlig fordel til direktører eller medarbejdere i enheder i den private sektor, mod at de handler eller undlader at handle og derved tilsidesætter deres forpligtelser (aktiv bestikkelse i den private sektor). Lovovertrædelsen bør også omfatte direktører og medarbejdere i enheder i den private sektor, der anmoder om eller modtager enhver utilbørlig fordel eller accepterer et tilbud eller løfte herom, mod at de handler eller undlader at handle og derved tilsidesætter deres forpligtelser (passiv bestikkelse i den private sektor).
- (15) For at sikre, at offentlige embedsmænd ikke forsætligt skader den pågældende offentlige eller private enheds finansielle interesser ved at anvende midler til andre formål end det, de var bestemt til, bør der fastsættes regler vedrørende offentlige embedsmænds lovovertrædelse i form af misbrug af midler, hvis forvaltning de er blevet betroet. For at det udgør en strafbar handling, bør misbrug af midler medføre en fordel for den offentlige embedsmand eller en tredjepart eller skade den pågældende offentlige eller private enheds finansielle interesser. For at anlægge en samlet tilgang til bekæmpelse af korruption tilskyndes medlemsstaterne også til at gøre misbrug af midler i den private sektor strafbart. Medlemsstaterne bør ikke definere lovovertrædelsen således, at der er et krav om, at der konstateres både skade og fordel.
- (16) Udøvelse af indflydelse på offentlige beslutningstagere med henblik på at opnå en utilbørlig fordel kan i alvorlig grad være til hinder for offentlige forvaltnings korrekte funktion. For i tilstrækkelig grad at bekæmpe dette bør de elementer, der udgør lovovertrædelsen i form af handel med indflydelse, omfatte to forskellige situationer, når lovovertrædelsen begås forsætligt. Lovovertrædelsen bør for det første omfatte et løfte eller tilbud om eller ydelse af en utilbørlig fordel med henblik på udøvelse af uretmæssig indflydelse for at opnå en utilbørlig fordel fra en offentlig embedsmand. Den bør for det andet også omfatte en anmodning om eller modtagelse af enhver utilbørlig fordel eller accept af et tilbud eller et løfte herom for at udøve uretmæssig indflydelse med henblik på at opnå en utilbørlig fordel fra en offentlig embedsmand. En sådan adfærd bør udgøre en strafbar handling, uanset om der er tale om påstået eller reel indflydelse, og uanset om indflydelsen blev udøvet, og uanset om indflydelsen har ført til det tilsigtede resultat. Lovovertrædelsen bør ikke omfatte lovlig udøvelse af anerkendte former for interesserepræsentation eller juridisk repræsentation, som på lovlig vis kan søge at påvirke den offentlige beslutningstagning, men som ikke indebærer en utilbørlig udveksling af fordele. Sådanne former for interesserepræsentation såsom fortalervirksomhed udføres ofte i et reguleret miljø, netop således at manglende gennemsigtighed ikke baner vej for korruption. Velfungerende supplerende regler om offentliggørelse af interessekonflikter, om svingdørsproblematikker eller om finansiering af politiske partier kan også bidrage til at undgå gråzoner og forhindre utilbørlig påvirkning. For så vidt angår lovovertrædelsen handel med indflydelse omfatter den utilbørlige fordel ved at udøve uretmæssig indflydelse betaling for disse former for repræsentation, når sådanne aktiviteter udføres på en måde, der opfylder de øvrige elementer i lovovertrædelsen, herunder på grund af en relevant overtrædelse af de gældende regler.
- (17) Ulovlig udøvelse af offentlige funktioner risikerer at undergrave offentlighedens tillid, retsstatsprincippet og den økonomiske retfærdighed og kan i alvorlig grad skade offentlighedens interesser. For at forhindre en sådan skade bør medlemsstaterne identificere alvorlige overtrædelser af loven, hvad enten der er tale om handlinger eller undladelser eller begge dele. Sådanne alvorlige overtrædelser kan f.eks. omfatte overtrædelse af lovgivningsmæssige eller reguleringsmæssige bestemmelser, der har til formål at sikre fri adgang og kontrakter på lige vilkår for kandidater, eller dommeres eller voldsmands bevidste forkerte anvendelse af loven. Medlemsstaterne bør kunne begrænse anvendelsen af lovovertrædelsen ulovlig udøvelse af offentlige funktioner til visse kategorier af offentlige embedsmænd. Når medlemsstaterne identificerer de relevante alvorlige lovovertrædelser, kan de tage hensyn til forskellige spørgsmål, herunder om adfærden udvises for at opnå en utilbørlig fordel for den pågældende embedsmand eller for en tredjepart, eller om den udvises for at skade en persons legitime rettigheder eller interesser.
- (18) Obstruktion af rettens gang er en strafbar handling, der begås i tilknytning til korruption, blandt andre lovovertrædelser. Dette anerkendes i medlemsstaternes strafferet. Det er derfor nødvendigt at gøre obstruktion af rettens gang, som indebærer udøvelse af fysisk magt, trusler eller intimidering eller tilskyndelse til at afgive falsk vidneudsagn eller fremlægge falske beviser, strafbar. Tiltag, der har til formål at påvirke afgivelsen af vidneudsagn eller fremlæggelsen af beviser eller rets- eller retshåndhævelsesembedsmænds udøvelse af officielle pligter, bør også være omfattet af anvendelsesområdet for denne lovovertrædelse. I overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention mod korruption finder dette direktiv kun anvendelse på obstruktion af rettens gang i sager vedrørende en lovovertrædelse i form af korruption. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at fastsætte en specifik lovovertrædelse i form af obstruktion af rettens gang i tilknytning til lovovertrædelser i form af korruption som fastsat i dette direktivs kapitel II, hvis deres nationale ret indeholder en generel bestemmelse, der gør obstruktion af rettens gang strafbar, og som finder anvendelse på alle lovovertrædelser, herunder korruption. Medlemsstaterne kan frit gøre sådan adfærd strafbar gennem flere strafbare handlinger på nationalt plan.

- (19) Korruption er drevet af stræben efter utilbørlige økonomiske og andre fordele. For at mindske enkeltpersoners og kriminelle organisationers incitament til at begå nye strafbare handlinger og afskrække enkeltpersoner fra at give samtykke til at blive formelle, men ikke reelle, ejere af formuegoder bør berigelse som følge af lovovertrædelser i form af korruption gøres strafbar. Dette bør igen gøre det sværere at hemmeligholde ulovlig erhvervelse af formuegoder og mindske udbredelsen af korruption og de skader, der påføres samfundet. Gennemsigtighed hjælper de kompetente myndigheder med at afsløre mulig uretmæssig berigelse. I jurisdiktioner, hvor offentlige embedsmænd er forpligtet til at indberette deres aktiver med regelmæssige mellemrum, herunder når de tiltræder og fratræder deres stilling, kan myndighederne f.eks. vurdere, om de angivne aktiver svarer til de angivne indtægter.
- (20) Medlemsstaterne bør vedtage foranstaltninger til at fastsætte, at forsætlig hemmeligholdelse eller tilsløring af formuegoders sande art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af rettigheder over eller ejendomsretten til formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra, at der er begået lovovertrædelser i form af bestikkelse i den offentlige eller private sektor, misbrug af midler, handel med indflydelse, obstruktion af rettens gang eller anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg, udgør en strafbar handling som fastsat i dette direktiv.
- (21) Ulovlig politisk finansiering kan være et middel til at få beslutningstagere til at træffe beslutninger, der kunne være i finansieringsyderens interesse. Medlemsstaterne bør overveje at træffe passende tiltag mod former for ulovlig politisk finansiering i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og reglerne om ansvarlighed og gennemsigtighed på EU-plan og nationalt plan og samtidig fuldt ud respektere det indre markedes grundlæggende frihedsrettigheder og unionsborgernes valgrettigheder. Selv om det ikke er reguleret af dette direktiv, vil medlemsstaterne kunne overveje at gøre sådan ulovlig politisk finansiering strafbar, hvis den udgør en trussel mod medlemsstaternes og Unionens demokrati.
- (22) Den strafbare handling i form af berigelse ved lovovertrædelser i form af korruption bør omfatte adfærd fra en offentlig embedsmand, som erhverver, besidder eller anvender formuegoder, som den offentlige embedsmand ved hidrører fra lovovertrædelser i form af korruption begået af en anden offentlig embedsmand. Lovovertrædelserne i form af berigelse ved overtrædelser i form af korruption og hemmeligholdelse berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 ⁽⁶⁾ og særligt nævnte direktivs artikel 3, stk. 5, og betragtning 11 om »hvidvask af egne penge«, hvor det er relevant. Ved vurderingen af, om formuegoderne hidrører fra nogen form for strafbar deltagelse i en lovovertrædelse i form af korruption, og om personen vidste dette, bør de specifikke omstændigheder i sagen tages i betragtning, såsom om formuegodernes værdi står i misforhold til den tiltaltes lovlige indkomst, og om den kriminelle handling og erhvervelsen af formuegoderne fandt sted inden for samme tidsrum. Det bør ikke være nødvendigt at fastslå kendskabet til alle faktuelle elementer eller alle omstændigheder i forbindelse med den strafbare deltagelse, herunder lovovertræderens identitet. Desuden kan udbytte fra lovovertrædelser i form af korruption konfiskeres på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 ⁽⁷⁾. Nævnte direktiv indeholder også bestemmelser om andre former for konfiskation, herunder på visse betingelser om konfiskation af udbytte eller andre formuegoder, hvis værdi svarer til udbytte, som en mistænkt eller tiltalt har overført til tredjeparter, eller som tredjeparter har erhvervet fra en mistænkt eller tiltalt, hvis de relevante tredjeparter vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation.
- (23) For at afskrække fra korruption i hele Unionen bør medlemsstaterne fastsætte minimumsregler om typer af strafferetlige og ikkestrafferetlige sanktioner og sanktionsniveauer for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger. De maksimale fængselsstraffe og andre sanktioner bør være tilstrækkeligt høje til at afskrække mulige lovovertrædere og afspejle korruptionens skadelighed. Samtidig bør deres længde stå i et rimeligt forhold til grovheden af hver enkelt lovovertrædelse i form af korruption og være i overensstemmelse med de strafferetlige sanktionsniveauer, der er fastsat i EU-retten og national ret. Medlemsstaterne bør sikre, at sanktionerne håndhæves, i det omfang det er nødvendigt for at afskrække fra at begå disse lovovertrædelser. Hvis national ret fastsætter muligheden for betingede straffe, tidlig løsladelse, prøveløsladelse eller benådning af personer, der er dømt for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, bør de judicielle myndigheder kunne tage hensyn til de pågældende strafbare handlingers grovhed blandt andre faktorer.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1673/oj>).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 af 24. april 2024 om inddrivelse og konfiskation af aktiver (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj>).

- (24) Dette direktiv bør ikke berøre en korrekt og effektiv anvendelse af disciplinære foranstaltninger eller sanktioner, som ikke er af strafferetlig karakter, såsom administrative sanktioner. Der kan ved domfældelsen af en person for en af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, tages hensyn til andre former for sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, og som er pålagt den pågældende person for den samme adfærd. Princippet om retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme strafbare handling (ne bis in idem-princippet) bør respekteres fuldt ud.
- (25) Medlemsstaterne tilskyndes til at gøre det muligt for deres kompetente myndigheder ud over eller som et alternativ til fængsling at pålægge sanktioner eller foranstaltninger, der ikke nødvendigvis er af strafferetlig karakter, såsom udelukkelse fra udbudsprocedurer eller midlertidige forbud mod at kandidere til offentlige hverv. Sådanne foranstaltninger har en generel afskrækkende virkning og kan mindske tilbagefald hos dømte lovovertrædere. Medlemsstaterne bør også overveje at indføre procedurer for suspension eller midlertidig omplacering af en offentlig embedsmand, der er tiltalt for en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv, under hensyntagen til behovet for at respektere princippet om uskyldsformodning og retten til effektive retsmidler.
- (26) For at styrke retsforfølgningen af lovovertrædelser vedrørende korruption og for at afskrække fra at begå disse lovovertrædelser bør sanktionsordningen over for juridiske personer og fysiske personer præciseres og bringes i overensstemmelse med andre strafferetlige EU-instrumenter. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ⁽⁸⁾, 2014/23/EU ⁽⁹⁾, 2014/24/EU ⁽¹⁰⁾ og 2014/25/EU ⁽¹¹⁾ er en endelig dom for korruption grundlag for udelukkelse fra deltagelse i en udbudsprocedure eller en koncessionstildelingsprocedure. Ikke desto mindre bør medlemsstaterne også kunne beslutte blandt de strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der kan pålægges juridiske personer og fysiske personer, at medtage udelukkelse af sådanne juridiske personer fra udbudsprocedurer eller koncessioner, således at udbudsprocedurer og koncessionstildelingsprocedurer, der ligger under tærsklerne i de relevante direktiver, også er omfattet.
- (27) Juridiske personer bør ikke kunne unddrage sig ansvar ved at anvende mellemmand, herunder tilknyttede juridiske personer, til at tilbyde, afgive løfte om eller yde bestikkelse til en offentlig embedsmand på deres vegne. Desuden bør bøder til juridiske personer beregnes under hensyntagen til deres omsætning på verdensplan eller på grundlag af fastsatte maksimumsbeløb. Udenretslige afgørelser anvendes i forbindelse med lovovertrædelser i form af korruption og betragtes ofte som en pragmatisk og effektiv metode til at afgøre sager, der ellers ville kræve en betydelig mængde tid og ressourcer til at efterforske og retsforfølge, inden sagen kommer for en domstol. Udenretslige afgørelser kan imidlertid også give anledning til visse udfordringer, og medlemsstaterne tilskyndes til at tage hensyn til sådanne udfordringer.
- (28) Om end der ikke er nogen forpligtelse til at skærpe straffe, bør medlemsstaterne sikre, at dommeren eller domstolen har mulighed for at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i dette direktiv som gennemført i national ret, når lovovertrædere dømmes. Det ligger fortsat inden for dommerens eller domstolens skøn at beslutte, om straffen skal skærpes på grund af de specifikke skærpende omstændigheder, idet der tages hensyn til hver enkelt sags specifikke omstændigheder. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte skærpende omstændigheder, hvis de strafbare handlinger, der er defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽¹²⁾, efter national ret betragtes som særskilte strafbare handlinger, og dette kunne føre til strengere sanktioner.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj>).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>).

⁽¹²⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/841/oj).

- (29) Medlemsstaterne bør sikre, at dommeren eller domstolen har mulighed for at tage hensyn til de formildende omstændigheder i dette direktiv som gennemført i national ret, når lovovertrædere dømmes. Med forbehold af domstolens skøn bør sådanne omstændigheder omfatte de tilfælde, hvor lovovertrædere giver oplysninger eller på anden måde samarbejder med myndighederne. Når juridiske personer har gennemført reelle, effektive og behørigt vurderede interne kontrol-, etik- og overholdelsesprogrammer, bør det på tilsvarende vis være muligt at betragte sådanne tiltag som formildende omstændigheder, når sådanne juridiske personer pålægges sanktioner. Der bør også overvejes lavere sanktioner, hvis en juridisk person, der opdager en lovovertrædelse, hurtigt videregiver oplysninger herom og træffer afhjælpende foranstaltninger. Under alle omstændigheder ligger det fortsat inden for dommerens eller domstolens skøn at fastsætte sanktionens faktiske størrelse som følge af de specifikke formildende omstændigheder under hensyntagen til hver enkelt sags specifikke omstændigheder, herunder, hvor det er relevant, det forhold, at den juridiske person kun har indført overholdelsesprogrammer for syns skyld, såkaldt »window dressing«.
- (30) Parlamentsmedlemmer og andre offentlige embedsmænd kan nyde immunitet eller retsbeskyttelse mod efterforskning eller retsforfølgning, hvilket bidrager til at styrke deres uafhængighed ved at beskytte dem mod ubegrundede klager, navnlig hvad angår meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udførelsen af deres funktioner. En sådan immunitet kan dog hindre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af korruption, herunder ved at have indflydelse på afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af andre personer, der ikke nyder immunitet, og som kan have deltaget i lovovertrædelser. Der bør derfor være en passende balance mellem på den ene side immunitet eller retlige privilegier, der indrømmes offentlige embedsmænd i forbindelse med handlinger under udøvelsen af deres funktioner, og på den anden side muligheden for effektivt at efterforske, retsforfølge og pådømme lovovertrædelser i form af korruption. Medlemsstaterne bør sikre, at de privilegier og den immunitet, hvad angår efterforskning og retsforfølgning, som indrømmes nationale embedsmænd for de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, kan ophæves. Medlemsstaterne bør dog ikke være forpligtet til at ændre deres nationale forfatninger eller forfatningsmæssige principper, når de gennemfører dette direktiv. Ved gennemførelsen af dette direktiv i national ret og ved anvendelsen af den nationale ret, der gennemfører dette direktiv, tages der fuldt hensyn til disse privilegier og denne immunitet, herunder respekt for medlemmets frie mandat. Dette direktiv bør ikke berøre lovlig udøvelse af anerkendte former for interesserepræsentation med henblik på på lovlig vis at påvirke den offentlige beslutningstagning, når den ikke indebærer en utilbørlig udveksling af fordele. Interesserepræsentation er vigtig for udformningen af en politik, der støttes af civilsamfundet, og som kan bidrage reelt til den offentlige sektor.
- (31) Uden at det berører oprettelsen af deres nationale retssystemer, bør de skønsmæssige beføjelser efter national ret til ikke at retsforfølge personer for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, udøves i overensstemmelse med klare regler og kriterier. Sådanne regler bør sigte mod generelt at tage hensyn til behovet for strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, for lovovertrædelser i form af korruption og sikre effektiviteten af den retslige procedure.
- (32) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes generelle strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til hver enkelt sags konkrete omstændigheder.
- (33) I betragtning af især visse lovovertræderes mobilitet og udbyttet fra kriminelle handlinger samt den komplekse grænseoverskridende efterforskning, der er nødvendig for at bekæmpe korruption, bør alle medlemsstaterne fastlægge deres kompetence således, at det er muligt for de kompetente myndigheder at efterforske og retsforfølge den pågældende forbrydelse effektivt, herunder hvis den helt eller delvis begås på deres område. Som led i denne forpligtelse bør medlemsstaterne sikre, at de også har kompetence i situationer, hvor en lovovertrædelse begås ved hjælp af et informationssystem, der anvendes på deres område, uanset om denne teknologi er baseret på deres område eller ej.
- (34) For at sikre, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelig tid til at foretage komplekse efterforskninger og retsforfølgninger, fastsættes der i dette direktiv en minimumsforældelsesfrist, der gør det muligt at afsløre, efterforske, retsforfølge og pådømme lovovertrædelser i form af korruption i en tilstrækkelig lang periode, efter at sådanne lovovertrædelser er blevet begået, uden at det berører de medlemsstater, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og fuldbyrdelse.

- (35) Lovovertrædelser i form af korruption kan være vanskelige at identificere og efterforske, da de for det meste finder sted i det skjulte. En betydelig del af korruptionskriminaliteten bliver således ikke afsløret, og de kriminelle parter kan drage fordel af udbyttet af deres korruption. Jo længere tid det tager at afsløre en lovovertrædelse i form af korruption, desto vanskeligere bliver det at fremskaffe beviser. Det bør derfor sikres, at de retshåndhævende myndigheder og kompetente myndigheder har passende efterforskningsredskaber til at indsamle relevante beviser for lovovertrædelser i form af korruption, som ofte berører mere end én medlemsstat. Derudover bør medlemsstaterne i tæt samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) sikre tilstrækkelig uddannelse, herunder i anvendelsen af efterforskningsredskaber, til at gennemføre retssager og identificere og kvantificere udbyttet af korruption i forbindelse med inddrivelse og konfiskation af aktiver. Endvidere letter dette direktiv indsamlingen af oplysninger og bevismateriale ved at fastsætte formildende omstændigheder for lovovertrædere, der hjælper myndighederne. Uddannelse af retshåndhævende myndigheder og judicielle myndigheder bør omfatte strafferetlig efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
- (36) Personer, der indberetter oplysninger til de kompetente myndigheder om tidligere, igangværende eller planlagte tilfælde af korruption, og som har erhvervet sådanne oplysninger i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, risikerer at blive udsat for repressalier i den forbindelse. Sådanne indberetninger fra whistleblowere kan styrke retshåndhævelsen ved at sætte de kompetente myndigheder i stand til effektivt at forebygge, afsløre og retsforfølge korruption. I betragtning af offentlighedens interesse i at beskytte offentlige og private institutioner mod sådanne handlinger og i at sikre større gennemsigtighed, god regeringsførelse og øget ansvarlighed er det nødvendigt at sikre, at der findes effektive ordninger, der gør det muligt for whistleblowere at anvende fortrolige kanaler til at advare de kompetente myndigheder, og hvorved whistleblowere kan beskyttes mod repressalier. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽¹³⁾ finder anvendelse på indberetninger af overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, som omhandlet i artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og som yderligere præciseret i relevante EU-foranstaltninger og finder således anvendelse på indberetning af alle strafbare handlinger, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁴⁾. For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i nærværende direktiv, bør direktiv (EU) 2019/1937 finde anvendelse på indberetningen af sådanne lovovertrædelser og på beskyttelsen af de personer, der indberetter dem, på de betingelser, der er fastsat i nævnte direktiv. Ud over de forpligtelser, der følger af direktiv (EU) 2019/1937, bør de kompetente nationale myndigheder sikre, at personer, der fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder i strafferetlige efterforskninger, har adgang til den nødvendige beskyttelse i overensstemmelse med national ret.
- (37) Da offentligheden påvirkes negativt af lovovertrædelser i form af korruption og generelt ikke kan repræsentere sig selv som offer i straffesager, bør medlemmer af den berørte offentlighed med henblik på effektiv håndhævelse have mulighed for at handle på offentlighedens vegne i korruptionssager i overensstemmelse med national ret og underlagt de relevante procedureregler. Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at indføre nye proceduremæssige rettigheder for medlemmer af den berørte offentlighed. Når sådanne proceduremæssige rettigheder for medlemmer af den berørte offentlighed findes i en medlemsstat i tilsvarende situationer vedrørende andre strafbare handlinger end de i dette direktiv omhandlede såsom retten til at deltage i retssager som civil part, bør sådanne proceduremæssige rettigheder dog også indrømmes medlemmer af den berørte offentlighed i sager vedrørende de lovovertrædelser i form af korruption, der er defineret i dette direktiv. Rettighederne for medlemmer af den berørte offentlighed berører ikke ofres rettigheder som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU⁽¹⁵⁾. Begrebet »medlemmer af den berørte offentlighed« og begrebet »ofre« bør forblive adskilte, og medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at anvende ofres rettigheder på medlemmer af den berørte offentlighed. Nærværende direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at give medlemmer af den berørte offentlighed de proceduremæssige rettigheder i straffesager, som de indrømmer andre kategorier af personer end medlemmer af den berørte offentlighed.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj>).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

- (38) I henhold til dette direktiv er medlemsstaterne forpligtet til at vedtage og offentliggøre en national strategi for forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Medlemsstaterne tilskyndes til at udvikle den nationale strategi i samråd med civilsamfundet, korruptionsbekæmpende organer eller organisatoriske enheder, uafhængige eksperter, forskere og andre interessenter. Den nationale strategi bør tage hensyn til medlemsstaternes behov, særlige forhold og udfordringer.
- (39) Uafhængige civilsamfundsorganisationer er af afgørende betydning for et velfungerende demokrati og spiller en central rolle med hensyn til at værne om de fælles værdier, som Unionen bygger på. De fungerer som vigtige vagthunde og henleder opmærksomheden på trusler mod retsstaten, bidrager til at gøre magthaverne ansvarlige og sikrer overholdelsen af de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør fremme civilsamfundets deltagelse i aktiviteter til bekæmpelse af korruption, hvor det er relevant.
- (40) Mediepluralisme og mediefrihed er vigtige katalysatorer for retsstatsprincippet, demokratisk ansvarlighed, ligestilling og bekæmpelse af korruption. Uafhængige og pluralistiske medier, navnlig undersøgende journalistik, spiller en vigtig rolle i forbindelse med kontrol af offentlige anliggender, afsløring af mulig korruption og brud på integriteten, oplysning og fremme af integritet. Medlemsstaterne har pligt til at sikre et gunstigt miljø for journalister, sørge for deres sikkerhed og proaktivt fremme mediefrihed og mediepluralisme. Kommissionens henstilling af 16. september 2021 om sikring af journalisters og andre mediefolks beskyttelse og sikkerhed og styrkelse af deres position i Den Europæiske Union, Kommissionens henstilling af 27. april 2022 om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager («strategiske retssager mod offentligt engagement») samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1069⁽¹⁶⁾ omfatter vigtige garantier og standarder for at sikre, at journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre uhindret kan udøve deres rolle.
- (41) For effektivt at kunne bekæmpe de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne indsamler nøjagtige, sammenhængende og sammenlignelige statistiske data om disse strafbare handlinger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der findes et passende system til registrering, fremstilling og fremsendelse af eksisterende statistiske data om de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv. Det er vigtigt, at disse statistiske data anvendes af medlemsstaterne til at analysere omfanget af og tendenserne i lovovertrædelser i forbindelse med korruption samt til at give oplysninger til borgerne. Medlemsstaterne bør offentliggøre relevante statistiske data om sager vedrørende lovovertrædelser i form af korruption, der er hentet fra data, som allerede findes på centralt eller decentralt plan i hele medlemsstaten. Disse data kan analyseres og anvendes af Kommissionen i forbindelse med overvågningen, gennemførelsen og evalueringen af dette direktiv samt anvendelsen af alle instrumenterne i retsstatsværktøjsskassen såsom den årlige rapport om retsstatssituationen.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1069 af 11. april 2024 om beskyttelse af personer, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse krav eller urimelige retssager («strategiske retssager mod offentligt engagement») (EUT L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj>).

- (42) For at bekæmpe korruption effektivt er effektiv udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af lovovertrædelser i form af korruption af afgørende betydning. Medlemsstaterne bør sikre, at oplysningerne udveksles mellem kompetente retshåndhavende myndigheder ved hjælp af Europol's netværksprogram til sikker informationsudveksling (SIENA) på en effektiv og rettidig måde i overensstemmelse med national ret og EU-retten. Dette direktiv, som har til formål at fastsætte fælles definitioner af lovovertrædelser i form af korruption, bør tjene som benchmark for udveksling af oplysninger og samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013⁽¹⁷⁾, (EU) 2018/1240⁽¹⁸⁾ og (EU) 2018/1862⁽¹⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681⁽²⁰⁾, (EU) 2019/1153⁽²¹⁾ og (EU) 2023/977⁽²²⁾ og Rådets afgørelse 2008/633/RIA⁽²³⁾.
- (43) Korruption er et tværgående problem, og sårbarhederne såvel som den mest hensigtsmæssige måde at tackle dem på varierer fra sektor til sektor. Medlemsstaterne bør derfor med passende mellemrum foretage en vurdering for at kortlægge de sektorer eller erhverv, hvor der er størst risiko for korruption, og udarbejde foranstaltninger for at imødegå de største risici i de pågældende sektorer eller erhverv, herunder ved i relevant omfang regelmæssigt at tilrettelægge oplysningsaktiviteter, der er tilpasset de særlige forhold i de pågældende sektorer eller erhverv. De medlemsstater, der har indført brede nationale strategier til bekæmpelse af korruption, vil også kunne vælge at gennemgå deres risikovurderinger i disse strategier, så længe risiciene vurderes, og foranstaltningerne revideres regelmæssigt. Som det fremgår af rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 23. januar 2019 med titlen »Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer i Den Europæiske Union«, er ordninger for tildeling af opholdsret til investorer for eksempel blandt de sektorer, hvor der er stor risiko for korruption, og de bør derfor indgå i vurderingerne af de sektorer, hvor der er størst risiko for korruption, og i de kurser, som medlemsstaterne skal gennemføre som fastsat ved dette direktiv.
- (44) For at sikre et ensartet beskyttelsesniveau mellem Unionens og de nationale finansielle interesser bør bestemmelserne i direktiv (EU) 2017/1371 tilpasses bestemmelserne i nærværende direktiv. Med henblik herpå bør de regler, der finder anvendelse på strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, for så vidt angår strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner, skærpene og formildende omstændigheder og forældelsesfrister svare til dem, der er fastsat i nærværende direktiv.
-
- ⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhavende myndigheders og Europol's adgang til at indgive anmodning om sammenligning med europæiske oplysninger med henblik på retshåndvælsning og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/603/oj>).
- ⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).
- ⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1862/oj>).
- ⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandling og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj>).
- ⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1153/oj>).
- ⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/977 af 10. maj 2023 om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA (EUT L 134 af 22.5.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).
- ⁽²³⁾ Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandling og andre alvorlige strafbare handlinger (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/633/oj>).

- (45) Gennemførelsen af dette direktiv bør sikre en beskyttelse af Unionens finansielle interesser, der svarer til beskyttelsen af de nationale finansielle interesser.
- (46) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte fælles minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i forbindelse med korruption i alle medlemsstaterne, og tilgængeligheden af strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for disse strafbare handlinger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (47) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder. Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og navnlig retten til frihed og sikkerhed, beskyttelsen af personoplysninger, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt *ne bis in idem*-princippet.
- (48) I overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽²⁴⁾ afgav Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en udtalelse den 21. juni 2023.
- (49) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af 10. juli 2023 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (50) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Rammeafgørelse 2003/568/RIA er fortsat bindende for og finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes der minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og for strafferetlige og ikkestrafferetlige sanktioner i forbindelse med korruption samt foranstaltninger med henblik på bedre at kunne forebygge og bekæmpe korruption.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »formuegoder«: midler eller aktiver af en hvilken som helst art, herunder kryptoaktiver, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektroniske eller digitale, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne midler eller aktiver
- 2) »offentlig embedsmand«:
 - a) en EU-tjenestemand eller en national embedsmand i en medlemsstat eller et tredjeland
 - b) enhver anden person, der er udpeget og udøver en offentlig funktion i overensstemmelse med national ret, herunder dem, der er bemyndiget af eller hører under en offentlig myndigheds myndighed i medlemsstaterne eller tredjelande
 - c) en person, der er udpeget og udøver en offentlig funktion for en international organisation eller for en international domstol
- 3) »EU-tjenestemand«: en person, som:

- a) er tjenestemand eller ansat ved kontrakt i Unionen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, der er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽²⁵⁾ (»tjenestemandsvedtægten«), eller
- b) af en medlemsstat eller et offentligt eller privat organ er stillet til rådighed for Unionen, og som dér udfører funktioner svarende til de funktioner, der udføres af EU-tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen.

Medlemmer af en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur og personalet i sådanne organer sidestilles med EU-tjenestemænd, for så vidt tjenestemandsvedtægten ikke finder anvendelse på dem

- 4) »national embedsmand«: enhver person, der bestrider et udøvende, administrativt eller judicielt hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, uanset om vedkommende er udnævnt eller valgt eller ansat på grundlag af en kontrakt, uanset om vedkommende er permanent eller midlertidigt, lønnet eller ulønnet, og uanset vedkommendes anciennitet.

Enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, sidestilles med en national embedsmand i overensstemmelse med national ret

- 5) »voldgiftsmand«: en person, der skal træffe en juridisk bindende afgørelse i tvister, der indbringes af parterne i voldgiftsaftalen, hvis en voldgiftsmands status er fastsat i national ret
- 6) »nævning«: en person, der fungerer som medlem af et organ med ansvar for at afgøre, om en tiltalt er skyldig i forbindelse med en retssag, i overensstemmelse med national ret
- 7) »tilsidesættelse af forpligtelser«: som minimum enhver adfærd, der udgør en tilsidesættelse af en lovbestemt forpligtelse eller en tilsidesættelse af faglige regler eller instrukser, der finder anvendelse inden for en persons virksomhed, når denne person i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en enhed i den private sektor

⁽²⁵⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj)).

- 8) »juridisk person«: enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende national ret, dog ikke stater eller offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer
- 9) »højtstående embedsmand«: offentlig embedsmand, som er betroet centrale udøvende, administrative, lovgivende eller retslige funktioner i overensstemmelse med national ret, og som kan omfatte: ledere af central- og regionalregeringer, medlemmer af central- og regionalregeringer, viceministre, statssekretærer, centrale politiske rådgivere, ledere og medlemmer af en ministers private kontor eller kabinet, når et sådant er blevet oprettet, medlemmer af parlamentskamre, medlemmer af forfatningsdomstole og højesteretter, rigsadvokaten og medlemmer af overordnede revisionsorganer samt medlemmer af Europa-Kommissionens kommissærkollegium og af Europa-Parlamentet.

Dette direktivs bestemmelser vedrørende højtstående embedsmænd berører ikke immuniteter og privilegier i henhold til nationale forfatninger eller national lovgivning.

KAPITEL II

LOVOVERTRÆDELSE I FORM AF KORRUPTION

Artikel 3

Bestikkelse i den offentlige sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd, når de begås forsætligt, udgør en strafbar handling:

- a) løfte, tilbud eller ydelse direkte eller gennem en mellemmand til en offentlig embedsmand om eller af en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art til embedsmanden selv eller en tredjepart med henblik på at denne embedsmand handler eller undlader at handle under udøvelsen af sine funktioner (aktiv bestikkelse i den offentlige sektor)
- b) en offentlig embedsmænds anmodning om eller modtagelse af en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art direkte eller gennem en mellemmand eller accept af et tilbud eller et løfte om en sådan fordel til embedsmanden selv eller en tredjepart med henblik på at denne embedsmand handler eller undlader at handle under udøvelsen af sine funktioner (passiv bestikkelse i den offentlige sektor).

Med henblik på denne artikel anses voldgiftsmænd og nævninge for at være offentlige embedsmænd.

Artikel 4

Bestikkelse i den private sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd, når de begås forsætligt og som led i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige eller erhvervsmæssige aktiviteter, udgør en strafbar handling:

- a) løfte, tilbud eller ydelse direkte eller gennem en mellemmand til en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder i en enhed i den private sektor, om eller af en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art til personen selv eller en tredjepart med henblik på at den pågældende person handler eller undlader at handle og derved tilsidesætter sine forpligtelser (aktiv bestikkelse i den private sektor)
- b) anmodning fra en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder i en enhed i den private sektor, om, eller en sådan persons modtagelse af, en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art direkte eller gennem en mellemmand eller accept af tilbuddet eller løftet om en sådan fordel for den pågældende person eller for en tredjepart med henblik på, at den pågældende person handler eller undlader at handle og derved tilsidesætter sine forpligtelser (passiv bestikkelse i den private sektor).

*Artikel 5***Misbrug af midler**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en forsætlig handling, hvorved en offentlig embedsmand overdrager, sælger, tilegner sig eller anvender formuegoder, hvis forvaltning direkte eller indirekte er betroet denne offentlige embedsmand, i strid med det formål, hvortil det var bestemt, udgør en strafbar handling, enten når handlingen sker til denne embedsmands egen fordel eller til fordel for en anden person eller enhed, eller når den skader de finansielle interesser i den berørte offentlige eller private enhed.

2. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en forsætlig handling, hvorved en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder i en enhed i den private sektor, som led i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige eller erhvervsmæssige aktiviteter overdrager, sælger, tilegner sig eller anvender formuegoder, hvis forvaltning direkte eller indirekte er betroet den pågældende person, i strid med det formål, hvortil det var bestemt, udgør en strafbar handling, enten når handlingen sker til den pågældende persons egen fordel eller til fordel for en anden person eller enhed, eller når den skader de finansielle interesser i den berørte offentlige eller private enhed.

*Artikel 6***Handel med indflydelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd, når de begås forsætligt, udgør en strafbar handling:

- a) løfte, tilbud eller ydelse direkte eller gennem en mellemmand til en person af en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art for at udøve uretmæssig indflydelse på en offentlig embedsmands handling eller undladelse under udøvelsen af denne embedsmands funktioner med henblik på at opnå en utilbørlig fordel fra en offentlig embedsmand
- b) en persons anmodning om eller modtagelse af en utilbørlig fordel af en hvilken som helst art direkte eller gennem en mellemmand eller accept af et tilbud eller et løfte om en sådan fordel ved at udøve uretmæssig indflydelse på en offentlig embedsmands handling eller undladelse under udøvelsen af denne embedsmands ansattes funktioner med henblik på at opnå en utilbørlig fordel fra en offentlig embedsmand.

Med henblik på denne artikel anses voldgiftsmænd og nævninge for at være offentlige embedsmænd.

2. For at den i stk. 1 omhandlede adfærd kan udgøre en strafbar handling, er det uden betydning, om indflydelsen udøves eller ej, eller om den påståede indflydelse fører til de tilsigtede resultater.

*Artikel 7***Ulovlig udøvelse af offentlige funktioner**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at i hvert fald visse alvorlige lovovertrædelser, når en offentlig embedsmand under udøvelsen af sine funktioner udfører eller undlader at udføre en handling, udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til visse kategorier af offentlige embedsmænd.

*Artikel 8***Obstruktion af rettens gang**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd, når de begås forsætligt, udgør en eller flere strafbare handlinger:

- a) brug direkte eller gennem en mellemmand af fysisk magt, trusler eller intimidering eller løfte eller tilbud om eller ydelse af en fordel med det formål at få et vidne til at afgive falsk forklaring eller påvirke afgivelsen af vidneudsagn eller fremlæggelsen af beviser i en sag i forbindelse med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6, 9 og 11
- b) brug direkte eller gennem en mellemmand af fysisk magt, trusler eller intimidering med det formål at påvirke en person, der bestrider et judicielt hverv, eller et medlem af retshåndhævelsespersonale under udøvelsen af deres officielle pligter i forbindelse med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6, 9 og 11.

*Artikel 9***Berigelse ved lovovertrædelser i form af korruption**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en offentlig embedsmands forsætlige erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, som denne på tidspunktet for modtagelse vidste hidrørte fra, at en anden offentlig embedsmand havde begået en af de i artikel 3-6, 8 og 11 omhandlede lovovertrædelser, udgør en strafbar handling.

*Artikel 10***Hemmeligholdelse**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsætlig hemmeligholdelse eller tilsløring af formuegoders sande art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af rettigheder over eller ejendomsretten til formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra en af de i artikel 3-6, 8 og 11 omhandlede lovovertrædelser, udgør en strafbar handling.

*Artikel 11***Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse til at begå en af de i artikel 3-6 og 8-10 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medvirken og tilskyndelse til at begå en af de i artikel 3-6 og 8-10 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et forsøg på at begå en af de i artikel 9 og 10 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling, og skal overveje at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et forsøg på at begå mindst én af de i artikel 3-6 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.

*Artikel 12***Sanktioner og foranstaltninger over for fysiske personer**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3-11 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:
 - a) den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 3, hvis den handling, som embedsmanden skal udføre eller undlade at udføre, er en tilsidesættelse af denne embedsmands pligter, straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år
 - b) de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og artikel 9 og 10, straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år
 - c) de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, hvis den handling, som embedsmanden skal udføre eller undlade at udføre, ikke er en tilsidesættelse af denne embedsmands pligter, og artikel 4 og 6, straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år.
3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den adfærd, der er beskrevet i artikel 5, ikke udgør en strafbar handling, hvis den pågældende fordel eller skade har en værdi på mindre end 10 000 EUR. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tærsklen på 10 000 EUR eller derover kan nås ved en række former for adfærd, der er omfattet af artikel 5, og som er forbundne og af samme art, hvis denne adfærd udføres af samme lovovertræder.
4. Uden at det berører denne artikels stk. 1 og 2, træffer Medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11, kan pålægges yderligere strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til adfærdens alvor. Sådanne sanktioner eller foranstaltninger kan omfatte følgende:
 - a) bøder
 - b) fjernelse, suspension og omplacering fra et offentligt hverv
 - c) udelukkelse fra:
 - i) at bestride et offentligt hverv
 - ii) at udøve en offentlig funktion
 - iii) at bestride et hverv hos en juridisk person, der helt eller delvis ejes af den pågældende medlemsstat
 - iv) at udøve erhvervsaktiviteter, der har medført eller muliggjort den relevante lovovertrædelse
 - d) midlertidige forbud mod at kandidere til offentlige hverv
 - e) inddragelse af tilladelser og godkendelser til at udøve de aktiviteter, der har medført eller muliggjort den relevante lovovertrædelse
 - f) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud, koncessioner og licenser
 - g) hvis det er i offentlighedens interesse, offentliggørelse af hele eller dele af den retsafgørelse, som vedrører den strafbare handling, der er begået, og de sanktioner eller foranstaltninger, der er pålagt, uden at dette berører reglerne om privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

*Artikel 13***Juridiske personers ansvar**

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11, hvis sådanne strafbare handlinger er blevet begået til fordel for disse juridiske personer af en person, der har en ledende stilling hos den pågældende juridiske person, og som handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den pågældende juridiske person på grundlag af et eller flere af følgende:

- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
- b) en beføjelse til at træffe beslutninger på vegne af den juridiske person, eller
- c) en beføjelse til at udøve kontrol hos den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en strafbar handling omhandlet i artikel 3-6 og 8-11 til fordel for den pågældende juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11.

*Artikel 14***Sanktioner og foranstaltninger over for juridiske personer**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11, omfatter strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder, hvis størrelse skal stå i et rimeligt forhold til adfærdens alvor og til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder, og kan omfatte andre strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til adfærdens alvor, som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud, koncessioner og licenser
- c) midlertidig eller varig udelukkelse fra udøvelse af erhvervsaktiviteter
- d) inddragelse af tilladelser og godkendelser til at udøve de aktiviteter, der har medført eller muliggjort den relevante strafbare handling
- e) offentlige myndigheders mulighed for at annullere eller ophæve en kontrakt, i forbindelse med hvilken den strafbare handling blev begået
- f) anbringelse under retsligt tilsyn
- g) likvidation efter retskendelse

- h) lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen, og
- i) hvis det er i offentlighedens interesse, offentliggørelse af hele eller dele af den retsafgørelse, som vedrører den strafbare handling, der er begået, og de sanktioner eller foranstaltninger, der er pålagt, uden at dette berører reglerne om privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9, i det mindste for en juridisk person, der drages til ansvar i henhold til artikel 13, stk. 1, kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder, hvis størrelse skal stå i et rimeligt forhold til adfærdens alvor og til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse bøders maksimale niveau ikke er lavere end:

a) for de i artikel 3-5 omhandlede strafbare handlinger:

- i) 5 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for regnskabsåret for afgørelsen om pålæggelse af bøden, eller alternativt

ii) et beløb svarende til 40 000 000 EUR

b) for de i artikel 6, 8 og 9 omhandlede strafbare handlinger:

- i) 3 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for regnskabsåret for afgørelsen om pålæggelse af bøden, eller alternativt

ii) et beløb svarende til 24 000 000 EUR.

Medlemsstaterne kan fastsætte regler for de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte bødens størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for regnskabsåret for afgørelsen om pålæggelse af bøden.

Artikel 15

Skærpende omstændigheder

1. I det omfang det ikke allerede er en del af de elementer, der udgør de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at for så vidt angår de relevante strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9-11, betragtes den omstændighed, at de strafbare handlinger blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som omhandlet i rammeafgørelse 2008/841/RIA, som en skærpende omstændighed.

2. I det omfang følgende omstændigheder ikke allerede er en del af de elementer, der udgør de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9, kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en eller flere af følgende omstændigheder for så vidt angår de relevante strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9-11, i overensstemmelse med national ret kan betragtes som en skærpende omstændighed:

a) Lovovertræderen er en højtstående embedsmand.

b) Lovovertræderen er tidligere ved en endelig dom blevet dømt for strafbare handlinger af samme art som dem, der er omhandlet i artikel 3-6 og 9-11.

c) Lovovertræderen opnåede en væsentlig fordel, eller den strafbare handling forårsagede betydelig skade, i det omfang en sådan fordel eller skade kan fastslås.

- d) Lovovertræderen udøver efterforsknings- eller retsforfølgningsfunktioner eller dømmende funktioner.
- e) Lovovertræderen udnyttede den sårbare situation for en person, der medvirkede til at begå den strafbare handling.
- f) Lovovertræderen er en forpligtet enhed som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽²⁶⁾ eller en ansat i en forpligtet enhed eller har beføjelse, enten individuelt eller som medlem af et organ under den forpligtede enhed, til at repræsentere denne enhed eller kompetence til at træffe beslutninger på vegne af denne enhed eller til at udøve kontrol inden for den forpligtede enhed og har begået den strafbare handling under udøvelsen af sit erhverv.

Artikel 16

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en eller flere af følgende omstændigheder for så vidt angår de relevante lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11, i overensstemmelse med national ret kan betragtes som en formildende omstændighed:

- a) Lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at identificere eller retsforfølge de andre lovovertrædere.
- b) Lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at fremskaffe bevismateriale.
- c) Hvis en juridisk person drages til ansvar for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6 og 8-11, og den, medmindre det udgør en begrundelse for udelukkelse af ansvar, har gennemført effektive interne kontroller, udvist etisk bevidsthed og gennemført overholdelsesprogrammer for at forebygge korruption, forud for eller efter at lovovertrædelserne er begået.
- d) Hvis en juridisk person drages til ansvar for en af de i artikel 3-6 og 8-11 omhandlede lovovertrædelser, og den, når lovovertrædelserne er blevet afsløret, hurtigt og frivilligt har videregivet oplysninger om lovovertrædelserne til de kompetente myndigheder og truffet afhjælpende foranstaltninger.

De formildende omstændigheder, der er omhandlet i litra c) og d), finder kun anvendelse på juridiske personer.

Artikel 17

Privilegier og immunitet, hvad angår efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af korruption

Medmindre det strider mod deres forfatninger, forfatningsmæssige principper og lovgivning, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de privilegier og den immunitet, hvad angår efterforskning og retsforfølgning, der indrømmes nationale embedsmænd for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, kan ophæves.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>.

*Artikel 18***Kompetence**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastslå sin kompetence med hensyn til de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, når

a) den strafbare handling helt eller delvis blev begået på dens område

b) lovovertræderen er en af dens statsborgere.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, hvis den beslutter at udvide sin kompetence til også at omfatte én eller flere af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, og som er begået uden for dens område, når:

a) lovovertræderen har sædvanligt opholdssted på dens område

b) den strafbare handling er begået mod en af dens statsborgere eller mod borgere, der har sædvanligt opholdssted i medlemsstaten

c) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på dens område

d) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person i forbindelse med virksomhed, der helt eller delvis udøves på dens område.

3. Hvis en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv henhører under mere end én medlemsstats kompetence, samarbejder disse medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesagen. Når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽²⁷⁾, henvises sagen til Eurojust.

4. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udøvelsen af deres kompetence ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra staten på det sted, hvor den strafbare handling blev begået, eller på grundlag af en anmeldelse i den stat, hvor den strafbare handling blev begået.

*Artikel 19***Forældelsesfrister**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der muliggør, at de i artikel 3-6 og 8-11 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges, behandles og pådømmes i tilstrækkelig lang tid, efter at disse strafbare handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt. Sådanne forældelsesfrister er som følger:

a) mindst otte år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år, blev begået

b) mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år, blev begået.

⁽²⁷⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der muliggør, at sanktioner, der er pålagt efter en endelig dom for de i artikel 3-6 og 8-11 omhandlede strafbare handlinger, kan fuldbyrdes i tilstrækkelig lang tid efter denne dom. En sådan forældelsesfrist er som følger:

a) mindst ti år regnet fra datoen for den endelige dom i følgende tilfælde:

i) en fængselsstraf på mere end ét år, eller alternativt

ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år

b) mindst fem år regnet fra datoen for den endelige dom i følgende tilfælde:

i) en fængselsstraf på op til ét år, eller alternativt

ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år.

3. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at en sådan forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger. Denne frist må ikke være kortere end:

a) fem år for strafbare handlinger, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år

b) tre år for strafbare handlinger, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år.

4. Uanset denne artikels stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at en sådan forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger. Denne frist må ikke være kortere end:

a) fem år regnet fra datoen for den endelige dom i følgende tilfælde:

i) en fængselsstraf på mere end ét år, eller alternativt

ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år

b) tre år regnet fra datoen for den endelige dom i følgende tilfælde:

i) en fængselsstraf på op til ét år, eller alternativt

ii) en fængselsstraf for en strafbar handling, der kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år.

KAPITEL III
FOREBYGGELSE, INDBERETNING OG EFTERFORSKNING

Artikel 20

Forebyggelse af korruption

1. Medlemsstaterne træffer passende tiltag såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner for at skabe øget bevidsthed i offentligheden og i den private sektor om korruptions virkninger og skadelighed med det formål at mindske det samlede antal tilfælde af lovovertrædelser i form af korruption samt risikoen for korruption.
2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre en høj grad af integritet, gennemsigtighed og ansvarlighed i den offentlige forvaltning og den offentlige beslutningstagning med henblik på at forebygge korruption. Medlemsstaterne fremmer en offentlig forvaltningskultur baseret på disse principper og sikrer, at nationale embedsmænd og forvaltninger bliver ved med at udvikle deres evne til at opretholde passende faglige standarder og deres bevidsthed om situationer med interessekonflikter og om risikoen for korruption.
3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der findes forebyggende redskaber. Disse redskaber kan f.eks. omfatte passende adgang til oplysninger af offentlig interesse, regler for offentliggørelse og håndtering af interessekonflikter i den offentlige sektor, foranstaltninger til at sikre gennemsigtighed i finansieringen af kandidaturer for valgte offentlige embedsmænd og politiske partier, regler for formueangivelser og kontrol af sådanne angivelser, interesseerklæringer fra nationale embedsmænd, der er udpeget i henhold til national ret, og regulering af svingdørssituationer, der involverer sådanne embedsmænd, regler om manglende angivelse af væsentlige formuer eller interesser og regler for samspillet mellem den private og den offentlige sektor.
4. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger til forebyggelse af korruption i både den offentlige og den private sektor, er tilgængelige og er skræddersyet til de specifikke risici på et aktivitetsområde. Sådanne foranstaltninger skal som minimum omfatte aktiviteter til styrkelse af integriteten og forebyggelse af mulighederne for korruption blandt:
 - a) højtstående embedsmænd
 - b) retshåndhævende og judicielle myndigheder, herunder foranstaltninger vedrørende deres udnævnelse og adfærd.
5. Medlemsstaterne foretager med passende mellemrum en vurdering for at kortlægge de sektorer eller erhverv, hvor der er størst risiko for korruption, og udarbejder foranstaltninger for at imødegå de største risici i de pågældende sektorer eller erhverv.
6. Efter den i stk. 5 omhandlede vurdering tilrettelægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, regelmæssigt oplysningsaktiviteter, der er tilpasset de særlige forhold i de pågældende sektorer eller erhverv, herunder vedrørende etik.
7. Hvor det er relevant, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at fremme civilsamfundets, den akademiske verdens, ikkestatslige organisationers og lokalsamfundsbaseerede organisationers deltagelse i aktiviteter til bekæmpelse af korruption.

Artikel 21

Nationale strategier

Uden at det berører eksisterende politikker, vedtager og offentliggør hver medlemsstat en national strategi for forebyggelse og bekæmpelse af korruption, hvori der fastsættes mål, prioriteter og tilsvarende foranstaltninger og midler til at nå disse mål. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at en sådan national strategi udvikles i samråd med civilsamfundet, de relevante organer eller enheder, der er omhandlet i artikel 22, uafhængige eksperter, forskere og andre interessenter, og tager hensyn til medlemsstaternes behov, særlige forhold og udfordringer.

*Artikel 22***Korruptionsbekæmpende organer eller organisatoriske enheder**

1. For at fremme bekæmpelsen af korruption på et fælles grundlag sikrer medlemsstaterne, at der findes et eller flere organer eller en eller flere organisatoriske enheder, der har til opgave at forebygge korruption og besidder den fornødne ekspertise til at bekæmpe korruption. Sådanne organer eller organisatoriske enheders opgaver kan, alt efter hvad der er relevant, omfatte:

- a) vurdering af de i henhold til national ret udpegede nationale embedsmænds formueangivelser
- b) overvågning af overholdelsen af de regler om gennemsigtighed, der gælder for nationale embedsmænd og offentlige enheder
- c) overvågning af overholdelsen af lovbestemmelser og -regler vedrørende interessekonflikter i den offentlige sektor
- d) kortlægning af de sektorer eller erhverv, hvor der er størst risiko for korruption
- e) samarbejde med kompetente myndigheder, organer eller organisatoriske enheder, der har til opgave at bekæmpe korruption.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes et eller flere organer eller en eller flere organisatoriske enheder, der har til opgave at bekæmpe og efterforske korruption.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de organer eller organisatoriske enheder, der er omhandlet i stk. 1 og 2:

- a) fungerer uden utilbørlig indblanding
- b) er kendt af offentligheden
- c) hvor det er relevant, træffer beslutninger eller fremsætter henstillinger i overensstemmelse med gennemsigtige procedurer, der er fastsat ved lov, forskrifter eller administrative bestemmelser
- d) indberetter om deres vigtigste aktiviteter og deres resultater.

*Artikel 23***Ressourcer**

Medlemsstaterne sikrer, at de organer eller organisatoriske enheder, der har til opgave at forebygge og bekæmpe korruption, har et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og de finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige for, at de effektivt kan udføre deres funktioner i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

*Artikel 24***Uddannelse**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at tilbyde tidssvarende uddannelse til sine nationale embedsmænd, således at de er i stand til at kortlægge de forskellige former for korruption og risici for korruption, der kan opstå under udøvelsen af deres opgaver, og reagere rettidigt og hensigtsmæssigt på enhver mistænkelig aktivitet.

2. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retsvæsenet på tværs af Unionen, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at tilbyde specialiseret og tidssvarende uddannelse til retshåndhævende og judicielle myndigheder, der har til opgave at forestå den strafferetlige efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

Artikel 25

Beskyttelse af personer, der indberetter lovovertrædelser eller bistår efterforskningen heraf

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 3-11, og på beskyttelse af de personer, der indberetter sådanne lovovertrædelser, på de betingelser, der er fastsat i nævnte direktiv.
2. Ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enhver person, der indberetter de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, og som fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder med de kompetente myndigheder, i overensstemmelse med national ret har adgang til beskyttelses-, støtte- og bistandsforanstaltninger i forbindelse med straffesager.

Artikel 26

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes efterforskningsredskaber, der er effektive og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, med henblik på at efterforske eller retsforfølge de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv. Hvor det er relevant, skal disse redskaber omfatte særlige efterforskningsredskaber som dem, der anvendes til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller i andre sager om alvorlig kriminalitet.

Artikel 27

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre, at redskaber benyttet til og udbytte af de i dette direktivs kapitel II omhandlede strafbare handlinger kan spores, identificeres, indefrys og konfiskeres.

Medlemsstater bundet af Europa-Parlamentets og af Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽²⁸⁾ træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i overensstemmelse med nævnte direktiv.

Artikel 28

Udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Europol's netværksprogram til sikker informationsudveksling (SIENA) anvendes til udveksling af oplysninger mellem kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2023/977.

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/42/oj>).

*Artikel 29***Ofres rettigheder**

Uden at det berører direktiv 2012/29/EU, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at anvende de relevante rettigheder i henhold til gældende ret på ofre for lovovertrædelser i henhold til nærværende direktiv, herunder juridiske personer, hvor det er relevant, i overensstemmelse med national ret.

*Artikel 30***Den berørte offentligheds ret til at deltage i retssager**

Medlemsstaterne sikrer, at personer, der er berørt eller sandsynligvis vil blive berørt af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3-9, og personer, der har tilstrækkelig interesse i sagen eller hævder, at en rettighed er blevet krænket, samt ikkestatslige organisationer, der er involveret i bekæmpelse af korruption og opfylder kravene i henhold til national ret, har passende proceduremæssige rettigheder i sager vedrørende disse strafbare handlinger, når sådanne proceduremæssige rettigheder for den berørte offentlighed findes i medlemsstaten i sager vedrørende andre strafbare handlinger, f.eks. som civil part.

*Artikel 31***Suspension eller omplacering af en offentlig embedsmand**

Medlemsstaterne skal overveje at indføre strafferetlige, administrative eller disciplinære procedurer, i henhold til hvilke en offentlig embedsmand, der er tiltalt for en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv, i givet fald kan suspenderes eller midlertidigt omplaceres af den kompetente myndighed under behørig hensyntagen til princippet om uskyldsformodning.

KAPITEL IV

KOORDINERING OG SAMARBEJDE*Artikel 32***Samarbejde mellem medlemsstaterne og EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer**

Hvis der er mistanke om, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, er af grænseoverskridende karakter, skal de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater overveje at fremsende oplysningerne vedrørende de pågældende lovovertrædelser til relevante kompetente EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer.

Uden at det berører reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Eurojust, hvor det er relevant, den tekniske og operationelle bistand, som de kompetente nationale myndigheder har behov for med henblik på at lette koordineringen af deres efterforskning. Kommissionen og OLAF kan, hvor det er relevant, yde bistand.

*Artikel 33***Kommissionens støtte til medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder**

1. Kommissionen udarbejder en oversigt over de sektorspecifikke risici for korruption i Unionen og letter udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og eksperter i hele Unionen.

2. Kommissionens opgaver gennem EU-netværket til bekæmpelse af korruption omfatter:
 - a) at lette samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaternes fagfolk, civilsamfundsrepræsentanter, eksperter, forskere og andre interessenter
 - b) efter anmodning at støtte alle interessenter, og navnlig medlemsstaterne, i deres aktiviteter ved at udvikle bedste praksis, ikkebindende vejledningsmateriale og metoder.
3. Kommissionen underretter medlemsstaterne om de finansielle midler på EU-plan, der er til rådighed for medlemsstaterne til bekæmpelse af korruption, herunder EU-korruptionsbekæmpelsesprogrammer med tredjelande.

Artikel 34

Dataindsamling og statistik

1. Medlemsstaterne skal have et system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af anonymiserede statistiske data om de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3-11.
2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte følgende eksisterende data, når de findes på centralt plan:
 - a) antallet af strafbare handlinger, der er registreret og pådømt af medlemsstaterne
 - b) antallet af afviste retssager, herunder antallet af sager, der er afvist, fordi forældelsesfristen for den pågældende strafbare handling var udløbet
 - c) antallet af udenretslige afgørelser i sager om de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-11, når sådanne mekanismer findes i en medlemsstat på et hvilket som helst tidspunkt i den relevante retssag
 - d) antallet af fysiske personer med angivelse af, når det foreligger, antallet af offentlige embedsmænd og højtstående embedsmænd, der er blevet:
 - i) retsforfulgt
 - ii) dømt
 - iii) idømt bøde
 - e) antallet af juridiske personer, der er blevet:
 - i) retsforfulgt
 - ii) dømt
 - iii) idømt bøde
 - f) typer af sanktioner og sanktionsniveauer for de i artikel 3-11 omhandlede strafbare handlinger
 - g) antallet af benådnings i forbindelse med domme vedrørende artikel 3, 4, 5 og 6.
3. Medlemsstaterne offentliggør hvert år og om muligt senest den 1. juni, men ikke senere end den 31. december, i et maskinlæsbart, lettilgængeligt og sammenligneligt format de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, for det foregående år og underretter Kommissionen herom.

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Erstatning af rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater

1. Rammeafgørelse 2003/568/RIA erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i national ret.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2003/568/RIA som henvisninger til dette direktiv. Navnlig gælder henvisninger til artikel 2 i rammeafgørelse 2003/568/RIA som henvisninger til dette direktivs kapitel II.

2. Konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til nævnte konvention som henvisninger til dette direktiv. Navnlig gælder henvisninger til artikel 3 i nævnte konvention om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, som henvisninger til dette direktivs kapitel II.

Artikel 36

Ændring af direktiv (EU) 2017/1371

I direktiv (EU) 2017/1371 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende litra:

»c) »højtstående embedsmand«: højtstående embedsmand som defineret i artikel 2, nr. 9), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/1021 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2026/1021 af 29. april 2026 om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 (EUT L, 2026/1021, 11.5.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/1021/oj>).

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at passiv og aktiv bestikkelse i den offentlige sektor udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt.

a) I dette direktiv forstås ved »passiv bestikkelse i den offentlige sektor«, at en offentligt ansat direkte eller gennem en mellemmand fordrer eller modtager en fordel af en hvilken som helst art for sig selv eller en tredjepart eller accepterer et løfte om en sådan fordel mod at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.

- b) I dette direktiv forstås ved »aktiv bestikkelse i den offentlige sektor«, at en person direkte eller gennem en mellemmand lover, tilbyder eller yder en offentligt ansat en hvilken som helst fordel for den ansatte selv eller en tredjemand, mod at den pågældende handler eller undlader at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 3, omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, når disse strafbare handlinger indebærer betydelige skader eller fordele.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4, stk. 2, omhandlede strafbare handlinger, hvis den handling, som den offentligt ansatte skal udføre eller undlade at udføre, ikke er en tilsidesættelse af denne offentligt ansattes pligter, kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, når disse strafbare handlinger indebærer betydelige skader eller fordele.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4, stk. 2, omhandlede strafbare handlinger, hvis den handling, som den offentligt ansatte skal udføre eller undlade at udføre, er en tilsidesættelse af denne offentligt ansattes pligter, kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fem års fængsel, når disse strafbare handlinger indebærer betydelige skader eller fordele.

Skaderne eller fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og i artikel 4, formodes at være betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR.

Skaderne og fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og omfattet af artikel 2, stk. 2, formodes altid at være betydelige.

Medlemsstaterne kan også fastsætte en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel under andre alvorlige omstændigheder defineret i deres nationale ret.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvor en strafbar handling omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) eller c), eller i artikel 4, stk. 1 og 3, beløber sig til skader for mindre end 10 000 EUR, eller de opnåede fordele ikke overstiger 10 000 EUR, kan en medlemsstat foreskrive anvendelse af andre sanktioner end strafferetlige sanktioner.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. Uden at det berører denne artikels stk. 1-5, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fysiske personer, der har begået de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, 4 og 5, kan pålægges yderligere strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, som kan omfatte dem, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, i direktiv (EU) 2026/1021«.

4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Skærpende og formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det forhold, at en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3, 4 eller 5, er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, betragtes som en skærpende omstændighed.

Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en eller flere af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 15 og 16 i direktiv (EU) 2026/1021, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret kan betragtes som skærpende eller formildende omstændigheder i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i nærværende direktiv.«

5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar i henhold til artikel 6, kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til dette direktivs artikel 6, omfatter strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder, hvis størrelse står i et rimeligt forhold til adfærdens alvor og til den pågældende juridiske persons individuelle, finansielle og øvrige omstændigheder, og kan omfatte andre strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til adfærdens alvor, såsom dem, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i direktiv (EU) 2026/1021.

For så vidt som juridiske personer drages til ansvar i henhold til nærværende direktivs artikel 6, stk. 1, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 4, stk. 2 og 3, finder artikel 14, stk. 3, i direktiv (EU) 2026/1021 anvendelse.«

6) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3, artikel 4, stk. 1, og artikel 5 omhandlede strafbare handlinger, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i mindst fem år, efter at den strafbare handling blev begået.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at en sådan forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4, stk. 2 og 3, omhandlede strafbare handlinger, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i mindst otte år, efter at den strafbare handling blev begået.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end otte år, men ikke kortere end fem år, forudsat at en sådan forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist på mindst fem år fra datoen for den endelige dom for en i artikel 3, artikel 4, stk. 1, og artikel 5 omhandlet strafbar handling, som gør det muligt at fuldbyrde følgende sanktioner, der er pålagt efter denne dom:

a) en fængselsstraf på mere end ét år, eller alternativt

b) en fængselsstraf for en strafbar handling, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel.

7. Uanset stk. 6 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at en sådan forældelsesfrist kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

8. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist på mindst ti år fra datoen for den endelige dom for en i artikel 4, stk. 2 og 3, omhandlet strafbar handling, som gør det muligt at fuldbyrde følgende sanktioner, der er pålagt efter denne dom:

a) en fængselsstraf på mere end ét år, eller alternativt

b) en fængselsstraf for en strafbar handling, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel.

9. Uanset stk. 8 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end ti år, men ikke kortere end fem år, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.»

Artikel 37

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juni 2028,

For så vidt angår forpligtelserne i henhold til artikel 20, stk. 5, og artikel 21 sætter medlemsstaterne dog de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juni 2029.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 38***Evaluerings- og rapportering**

1. Senest den 1. juni 2030 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv.
2. Senest den 1. juni 2032 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktivs merværdi med hensyn til bekæmpelse af korruption, herunder en vurdering af artikel 7 og medlemsstaternes gennemførelse heraf. Denne rapport skal også omfatte dette direktivs indvirkning på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne. Kommissionen træffer om nødvendigt afgørelse om passende opfølgende tiltag på grundlag af denne vurdering.

*Artikel 39***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 40***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2026.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. RAOUNA

Formand